

ข้อคิดยามเช้า วันเสาร์ ที่ 15 พฤศจิกายน ค.ศ.2014

พระเยซูเจ้าทรงเป็น “เจ้าแห่งชีวิต” โดยทางการสิ้นพระชนม์ และการกลับคืนพระชนมชีพ พระองค์ได้ทรงทำลายความตาย และ ทรงปฏิรูปชีวิตที่สูญเสียไปเพราะบาปให้กลับฟื้นคืนมาใหม่ ความตายจากโลกนี้เป็นสิ่งธรรมดาที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เราทุกคนต้องเผชิญหน้ากับความ เป็นจริงนี้ไม่วันใดก็วันหนึ่ง อาจจะช้าหรือเร็วต่างกัน เท่านั้นเอง

ในพระวรสารตอนหนึ่ง เมื่อพระเยซูเจ้า “ทรงเห็นคนหามศพออกมา” (ลก 7:12) จากเมืองนาอิน หญิงม่ายคนหนึ่งกำลังจะไปฝังศพบุตรชายเพียงคนเดียวของนาง พระองค์ทรงเข้าใจดีว่าเวลาที่แสนจะยากลำบากสำหรับหญิงม่ายคนนี้ เมื่อนางต้องกลับไปยังบ้านที่ว่างเปล่าเพียงลำพัง ไม่มีใครอยู่กับนางอีกต่อไป ความทุกข์ของนางจะยิ่งเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อนาคตที่มีดมในวันข้างหน้า บันทอนขวัญและกำลังใจของนางอาจทำให้นางไม่ยอมมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ต่อไปก็ได้ เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเห็นนาง “ก็ทรงสงสาร” (ลก 7:13) บางที พระองค์อาจกำลังคิดถึงหญิงม่ายอีกคนหนึ่ง ผู้ซึ่งจะต้องไปฝังศพบุตรชายเพียงคนเดียวในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า หญิงม่ายคนนั้นคือพระนางมารีย์ ผู้เป็นพระมารดาของพระองค์เอง พระองค์จึงทรงรู้สึกสงสารหญิงม่ายแห่งเมืองนาอินคนนี้มาก และตรัสกับนางว่า

“อย่าร้องไห้ไปเลย” (ลก 7:13)

พระองค์ทรงประทับยืนอยู่ต่อหน้าร่างไร้วิญญาณของบุตรชายตรัสด้วยอำนาจว่า

“หนุ่มเอ๋ย เราบอกเจ้าว่า จงลุกขึ้นเถิด” (ลก 7:14)

เด็กหนุ่มคนนั้นลุกขึ้นนั่งทันทีและเริ่มพูด การกระทำของพระเยซูเจ้าแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า พระองค์ทรงเป็นเจ้าแห่งชีวิตซึ่งเปี่ยมด้วยอำนาจในคำพูด และ การกระทำ อีกทั้งยังรู้สึกไวต่อความต้องการของคนอื่น และ เปี่ยมด้วยความเห็นอกเห็นใจและเมตตาสงสารอีกด้วย จุดสูงสุดของเหตุการณ์นี้อยู่ในช่วงเวลาที่พระองค์

“ทรงมอบเขาให้แก่มารดา” (ลก 7:15)

บางครั้งความเมตตาสงสารอย่างเดียวก็ไม่เพียงพอ เราต้องพยายามทำอะไรบางอย่างตามกำลังความสามารถของเราเพื่อช่วยให้เขาหลุดพ้นจากสภาพที่น่าสงสารนั้นด้วย ความเมตตากรุณา และ ความรักที่พระเจ้าทรงมอบให้เราผ่านทางพระบุตรสุดที่รักของพระองค์อย่างไม่ขาดสาย และ ไม่มีที่สิ้นสุด ด้วยการมอบชีวิตพระองค์เองเป็นสินไถ่แทนเราเพื่อเราจะได้มีชีวิตนิรันดร์โดยทางพระองค์ พระองค์ยังเชิญเราให้รับพระกายและพระโลหิตในศีลมหาสนิทเพื่อทำให้ชีวิตฝ่ายจิตของเราเข้มแข็งขึ้นอีกด้วย ให้เราใช้ชีวิตที่เหลืออยู่ของเราเป็นเสมือนบทเพลงแห่งการขอบพระคุณพระองค์ สักวันหนึ่งเราทุกคนจะต้องจากโลกนี้ไป ไม่เหมือนกรณีของบุตรชายหญิงม่ายที่เมืองนาอิม พระองค์จะไม่ทรงแตะโลงศพของเราหรือบอกให้คนหามหยุด แต่พระองค์จะทรงยืนพระหัตถ์อันทรงอำนาจของพระองค์ดึงเราขึ้นจากบรรดาผู้ตายในวันสุดท้าย เมื่อนั้นเราจะสรรเสริญและถวายเกียรติแด่พระองค์ ผู้ทรงเป็นบ่อเกิดแห่งชีวิตที่เปี่ยมด้วยความเมตตาสงสาร ในเมืองสวรรค์ตลอดไป

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน
พระสังฆราชยอแซฟ ลือชัย ราชวิสัย
ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี